

Γέροντας Θαδδαίος: Όταν μια ψυχή γίνεται ένα να παραμένει σε

[Ορθόδοξη πίστη](#)

1. Εκτός από την επίμοχθη

προσευχή υπάρχει και η πλήρης Χάριτος προσευχή.

Ο Κύριος βλέποντας τις προσπάθειες μας, τον πόθο μας να είμαστε ένα μαζί Του, παραβλέποντας κάθε άλλη επίγεια επιθυμία, μας απελευθερώνει σιγά-σιγά από τις μέριμνες του κόσμου τούτου και από την προσκόλλησή μας σε επίγεια πράγματα, και φέρνει την ψυχή μας σε μια κατάσταση ταπείνωσης και απλότητας. Η ψυχή δεν παίρνει πλέον κατάκαρδα τις προσβολές και γίνεται ειρηνική, αποδεχόμενη τα πάντα με ταπείνωση. Η ψυχή καθαρίζεται σταδιακά, ετοιμάζεται να δεχτεί τη θεία φλόγα, που θα την κάνει να έχει αδιάλειπτη προσευχή δια του Αγίου Πνεύματος.

2. Η θεία φλόγα της αδιαλείπτου προσευχής έρχεται νωρίτερα στους αγνούς και απλούς στην καρδιά ανθρώπους, καθώς και σ' αυτούς που δεν φορτώνονται μέριμνες και επίγειες φροντίδες. Από την άλλη πλευρά, εμείς που έχουμε περιέργεια να γνωρίσουμε αυτή τη φλόγα, αλλά που είμαστε υπέρβαροι από τις μέριμνες και τα ενδιαφέροντα αυτού του κόσμου, χρειαζόμαστε χρόνο για να ανανεωθούμε, να εγκαταλείψουμε τις επίγειες μέριμνες, να αναγεννηθούμε...

Ωστόσο δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό μόνοι μας· πρέπει να κατέλθει το Άγιο Πνεύμα, να εισέλθει στην καρδιά μας και να εκδιώξει από κει καθετί επίγειο, έτσι ώστε νά μην είναι πλέον η καρδιά μας στην κατοχή της σοφίας αυτού του κόσμου. Κατόπιν, θα είμαστε ένα με τον Θεό. Μόνο τότε μας παρέχει ο Κύριος αληθινή σοφία και αληθινή βαθιά γνώση για καθετί υπαρκτό.

Τα ουράνια μυστήρια αποκαλύπτονται κατ' αναλογία με τον βαθμό ταπείνωσης του ανθρώπου. Στον πράο και ταπεινό άνθρωπο δίδεται πνευματική αντίληψη όλων των πραγμάτων. Έχει βαθύτερη αντίληψη από εκείνους που έχουν ξοδέψει χρόνια σπουδάζοντας τη σοφία του κόσμου.

Το κλειδί του μυστηρίου βρίσκεται στον Θεό, γι' αυτό και οι άνθρωποι, μέχρι να μπορέσουν να ελευθερώσουν τον εαυτό τους από τη σοφία του κόσμου τούτου, δεν μπορούν να έχουν τέλεια γνώση των πραγμάτων.

Ίσως νομίζουν ότι έχουν επιτύχει πολλά, ότι η γνώση τους σε κάποιο συγκεκριμένο τομέα είναι μεγάλη, αλλά όσο βλέπουν τα πράγματα μέσα από αυτό το πρίσμα, η θεία σοφία δεν θα μπορεί να εισέλθει στον νου και την καρδιά τους. Σε τέτοιους ανθρώπους μόνο επιφανειακά δεδομένα παρέχονται χάριν των προσπαθειών τους να σπουδάσουν ιατρική ή φυσική.

3. Στο πνευματικό βασίλειο, οι λογισμοί είναι τόσο καθαροί όσο και ο λόγος - μπορεί κανείς να τους ακούσει. Γι' αυτό και ο μόχθος που επενδύει κανείς στη βελτίωση της ψυχής του είναι πιο πολύτιμος από κάθε άλλη δωρεά. Αν δεν προετοιμάζουμε τον εαυτό μας για την αιωνιότητα, διορθώνοντας τον χαρακτήρα μας, δεν θα είμαστε ικανοί να εισέλθουμε στο χορό των αγγέλων και των Αγίων.

Θα περάσουμε στην αιωνιότητα με όλα αυτά τα ελαττώματα και τις αμαρτίες.

4. Όσο έχουμε έστω και την παραμικρή υποστήριξη από οτιδήποτε προέρχεται εκ του κόσμου τούτου, εμπιστευόμαστε πολύ λίγο τον Θεό. Οι Άγιοι Πατέρες αποδεχόντουσαν πάντοτε τόσο την κακοτυχία όσο και την καλοτυχία ως προερχόμενες από τον Θεό, κι έτσι ταπεινώνονταν. Όταν ο Κύριος βλέπει ότι μια ψυχή είναι έτοιμη, στέλνει τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος και ο άνθρωπος αυτός δέχεται τη δωρεά της ελευθερίας, της ειρήνης, της παραμυθίας. Δέν υπάρχει πλέον φόβος. Όσο για μας, είμαστε συνέχεια γεμάτοι φόβους.

5. Μέχρι να φωτιστεί ένας άνθρωπος από το Άγιο Πνεύμα, ο φόβος είναι διαρκώς παρών μέσα του. Κατόπιν, δεν υπάρχει φόβος. Μια τέτοια ψυχή έχει συμπάθεια για τα πάντα - κατανοεί ότι όλη η κτίση υποφέρει εξαιτίας της πτώσης του ανθρώπου. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι πάντοτε έτοιμος να θρηνήσει για τά πάντα και να προσευχηθεί για τα πάντα.

6. Είναι πιθανό σε τούτο τον κόσμο να δαπανά κάποιος τεράστια προσπάθεια και μόχθο για το καλό των συνανθρώπων του, κι ωστόσο η ψυχή του να είναι λερωμένη από την αμαρτία. Ενδέχεται να περάσει κάποιος τα περισσότερα τελώνεια, αλλά εντούτοις να απορριφθεί εν τέλει στην άβυσσο, όταν φτάσει το τελώνιο του ελέους, διότι παρά τις όποιες προσπάθειές του, απέτυχε να προσέξει ότι η καρδιά του ήταν σφιχτοδεμένη με τις δυνάμεις του Άδη. Μπορεί να έχει κάνει πολλά καλά έργα στη ζωή του, να έχουν σωθεί πολλές ψυχές δια των προσπαθειών του (έχει χτίσει ας πούμε πολλούς ναούς), αλλά αν δεν έχει επικεντρωθεί στην κάθαρση της ψυχής του, η πρόσδεσή του στους λογισμούς των πραγμάτων αυτού του κόσμου δεν θα του επιτρέψουν να εισέλθει στον κόσμο των αιώνιων αξιών, τον οποίο μπορούν να αντιληφθούν μόνο οι καθαρές ψυχές. Ένας τέτοιος άνθρωπος υπόκειται στο νόμο των πνευμάτων της κακίας, ανάλογα με το επίπεδο της ασπλαχνίας του. Ακόμη και στην εξουσία αυτών των πνευμάτων. Όταν πια η ψυχή εγκαταλείψει το σώμα του, περνάει ολοκληρωτικά στην εξουσία τους.

7. Δεν μπορούμε να σωθούμε χωρίς να παλεύουμε ενάντια στον διάβολο! Είμαστε απόγονοι των γονέων μας, από τους οποίους έχουμε κληρονομήσει όλα εκείνα τα αρνητικά χαρακτηριστικά που δεν είναι εύκολο να ξεφορτωθούμε. Πρέπει να υποφέρουμε πόνο στην καρδιά, προκειμένου οι ψυχές μας να ελευθερωθούν από αυτά τα πνευματικά δεσμά. Ο εχθρός επιτίθεται είτε άμεσα είτε έμμεσα, μέσω των

άλλων ανθρώπων. Έτσι, πολεμάμε -κατά την πρόνοια του Θεού- και σταδιακά ερχόμαστε στα συγκαλά μας.

«Δίχως συμφορές δεν υπάρχει προσευχή στον Θεό».

8. Κι έτσι φτάνουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι η υποστήριξή μας εδώ στη γη είναι μηδέν. «Δεν υπάρχει κανείς που να μπορεί να με καταλάβει», λέμε. Η ψυχή αναζητά αναλλοίωτη αγάπη, αλλά δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα εδώ στη γη. Μόνο ο Κύριος μπορεί να μας παρηγορήσει.

9. Στο βαθμό που ξεφορτωνόμαστε τις επίγειες μέριμνές μας, ο Κύριος μας επιτρέπει να νιώσουμε ότι είναι μαζί μας. Ο Κύριος είναι ειρήνη, χαρά· είναι πατέρας, μητέρα και φίλος μας. Όταν είμαστε κοντά Του έχουμε τα πάντα.

Είναι ο Ένας που ικανοποιεί τις ανάγκες της ψυχής.

10. Όταν μια ψυχή γίνεται ένα με τον Κύριο, πρέπει πάντοτε να παραμένει σε εγρήγορση. Είμαστε ακόμη ενσώματοι, πράγμα που μας καθιστά ακόμη ευάλωτους στην προσκόλληση στα πράγματα του κόσμου τούτου.

Από το βιβλίο: «Οι λογισμοί καθορίζουν τη ζωή μας».

Εκδόσεις » Εν πλω «

Πηγή: hristospanagia.gr